

# הלכות הדף היומי

## מסכת כתובות

### תוכן

- א. החמרין שנכנסו לעיר...שלי אינו מתוקן ושל חברי מתוקן אינו נאמן ... בשכלי אומנותו בידו.....1
- ב. נשיאות כפים דאיסור עשה.....1

דף כד.

### א. החמרין שנכנסו לעיר...שלי אינו מתוקן ושל חברי מתוקן אינו נאמן ... בשכלי אומנותו בידו

ירקנים<sup>1</sup> שנכנסו לעיר, ואין להם עדות על כשרות תוצרתם, ואמר אחד מהן פירות אלו אינם מתוקנים כלומר מעושרים, ופירות חברי מתוקנים, וכל שכן שאומר שלי ושל חברי מתוקן, אינו נאמן חוששים לגומלין כלומר שמא קנוניא עשו ביניהן. שהתנו ביניהם אתה תאמר על שלי שהוא מתוקן בעיר זו ואני אגיד על שלך בעיר אחרת, ואפי' אין הולכין לעיר אחרת שמא יתחלקו ביניהן בשכר<sup>2</sup>. שמכיון שבאו יחד ועומדים זה אצל זה למכור חוששים יותר<sup>3</sup>. וי"א<sup>4</sup> שדוקא ירקן שברור שהביאו למכור בודאי הם גומלים זה את זה אבל סתם אנשים אין חוששים לגומלין.

דף כד:

### ב. נשיאות כפים דאיסור עשה

<sup>1</sup> רמב"ם הלכות מעשר פרק יב הלכה י  
<sup>2</sup> מעשה רוקח בשם ג"א כת"י דגרים כאן ויהא השכר ביניהן וכן המאירי בכתובות כ"ד א' כתבה בב' טעמים ע"ש  
<sup>3</sup> חזו"א דמאי סי' י' סק"א  
<sup>4</sup> ר"ש ורא"ש וכן רש"י וריטב"א ומאירי בכתובות כ"ד ב' ושנו"א ועי' בחזו"א דמאי סי' י' סק"ג שתמה למה השמיטו הרמב"ם ומה שתי' בכ"מ אין מובן ובמרכה"מ כ' שדעת רבנו דכל חמר המביא למכור היינו כלי אומנותו בידו וכ"כ ר"י קורקוס בתי' בתרא

# הלכות הדף היומי

## מסכת כתובות

זר<sup>5</sup> או חלל<sup>6</sup>, שנשא את כפיו, אפילו עם הכהנים<sup>7</sup> עובר בעשה<sup>8</sup> שנאמר (במדבר ו פסוק כג) דַּבֵּר אֶל אֶהֱרֹן וְאֶל בָּנָיו לֵאמֹר כֹּה תִבְרְכוּ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלֹא זָרִים וְלֹא הָבִיא מִכֹּל עֲשֵׂה עֲשֵׂה.

וזה<sup>9</sup> אינו אלא רק במתכוין לכוונת המצוה אבל אם מכוין שלא לכוונת המצוה<sup>10</sup> רק שלא לעבור על דברי חבריו שחשבו שהוא כהן ואמרו לו עלה לדוכן, אין כאן איסור עשה כלל.

יש שנהגו<sup>11</sup> שהמברך את בניו בברכת<sup>12</sup> יברך וכו' בליל שבת או את חבריו ביוצא לדרך וכדומה, לא יניח שתי ידיו על ראשו, ויש<sup>13</sup> שלא הקפידו בזה. אך יש להקפיד שלא לחלק האצבעות כדרך שהכהנים מחלקים בעת עלייתם לדוכן, וכן נכון לכוון מפורש שאין מכוון בזה לשם מצוות נשיאת כפיים<sup>14</sup>.

<sup>5</sup> רמ"א או"ח קכח א ושו"ע הרב שם ב ומ"ב ו

<sup>6</sup> בה"ל שם ד"ה ואין מהפמ"ג והפר"ח

<sup>7</sup> ויש הסוברים דוקא עם נושא את כפיו או דוקא שמוכיר שם המפורש.

<sup>8</sup> ועיין בב"ח שכתב דדוקא עם נשיאת כפיים ואפילו אם לא בירך מתחלה אקב"ו וכו' אבל אם יברך ברכת כהנים בלא נשיאת כפיים אינו עובר בעשה ומפמ"ג משמע דאיסור יש בכל גווני. מ"ב שם ג

<sup>9</sup> מ"ב שם מהמגן גיבורים

<sup>10</sup> אע"ג שמגן גבורים כתב שאם אינו מכוין דכ"ז דוקא למאי דקי"ל לעיל בסימן ס' ס"ד דמצות צריכות כונה דאל"ה אינו מותר רק דוקא אם מכוין בפירוש שלא לשם מצוה או שאינו מכוין כלל לברכה.

<sup>11</sup> ועיין בבב"ל שם ד"ה דזר שתמה על מנהג העולם שנהגין לברך אחד לחבירו בין שהוא כהן או זר בעת שמלוה אותו בלשון יברך וגו' ואף דברכה כזו הוא שלא בשעת התפלה וידוע הוא מה שאיתא בירושלמי פ"ד דתענית לא מצינו נשיאת כפיים בלא תפלה הלא זהו בודאי רק תקנתא דרבנן דקבעוהו בתפלה ומדאורייתא אינו תלוי בזה כלל א"כ כיון דמדאורייתא יוצא בברכה בעלמא כשמברך אותם אפילו שלא בשעת תפלה וע"ז אמרה התורה אתם ולא זרים האיד מותר לזר לברך אחד לחבירו בלשון זה וא"כ יש ראייה ממנהג העולם להא דקי"ל מצות צריכות כונה. ואולי יש לומר דמעם המנהג משום דס"ל כהב"ח דדוקא בפריסת ידים עובר הזר בעשה א"נ דכיון דתקנו רבנן שלא לישא כפיים בלא תפלה שוב מי שאומר פסוקים אלו של ב"כ בלא תפלה בין כהן בין ישראל הוי כמכוין בפירוש שלא לקיים בזה המצוה דברכת כהנים ולכן שרי

<sup>12</sup> חומש תורה תמימה במדבר ו' כ"ג (אות קל"א) מביא קבלה זאת בשם איש אמונים שהעיד שכן נהג הגר"א זי"ע. וע"ע בארכובע בענין זה בס' כה תברכו מערכה ב' ס' ד'.

<sup>13</sup> עיין בזה בשו"ת דעת סופר ח"א סי' י"ד, שו"ת באר משה ח"ד סי' כ"ה, שו"ת צי"א ח"א סי' ח', שו"ת יחוד"ד ח"ה סי' י"ד.

<sup>14</sup> בית ברוך על חיי"א כלל ל"ב סק"ח.